

на Добре Чинтуловъ отъ Сливенъ, тогавашний въ Одеската духовна семинария бѣдний ученикъ бурсакъ (стипендиантъ), които пѣсни и до сега служатъ за образецъ за свободолюбивиятъ български духъ и възбуждатъ българскитѣ синове противъ неговия поробителъ Тѣзи пѣсни породиха Караджовци, Хаджи Димитровци, Левски, Ботевци и други подобни нимъ“. (Цит. кн., стр. 20.). А въ забѣлѣжката си прибавя: „Добре Чинтуловъ имаше поетически даръ. Овъ съ Илия Грудовъ отъ Габрово, живѣха въ семинарскій корпусъ, както и всички казеннокошни (стипендианти) бурсаци. Подиръ прѣмещението ми изъ Кишеневъ, и азъ попаднахъ помежду имъ. Добре Чинтуловъ обичаше да пие чай въ близко находящия се трактиръ Маеровъ, но пустата бѣдностъ не му позволяваше да мечтае при звукътъ на музикалниятъ органъ. За да му угася жаждата за чай, азъ и на двамата (Грудовъ и Чинтуловъ) прѣдоставихъ моя чаенъ приборъ съ чай и захаръ, та тѣ да приготвяватъ самовара, а и тримата да приемъ. Така продължавахме нѣколко врѣме, когато единъ день моя Чинтуловъ ми каза: „а бе, Огче! Вашиятъ чай е хубавъ, но не ми е сладъкъ, както у Маера, при оная пуста музика!“ Отъ тогава почнахъ да му давамъ по 15 копейки сребърни за порция чай, но съ условие да ми донася отъ трактира всѣкога по една пѣсенъ. Чинтуловъ тогава най-напрѣдъ съчини пѣсенъта „Стани, стани юнакъ балкански, отъ дълбокъ сънъ се пробуди“ и пр. По празниците пѣкъ давахъ на Драганъ Цанкова, особено въ лѣтно врѣме, да копува потребното и да ходи на Молдованка у Тодора Сливнелията да приготвя ядене; тамъ се събирахме на угощение и давахме на пѣснитѣ тонъ за бждящето имъ употрѣбление“. (стр. 20).